

נחתם ביום 30.11.2025.

התובע שכנגד: דורון מדלי, ת.ז. 034519405

ע"י ב"כ עוה"ד אלי הלם [מ"ר 25259],
ד"ר יונתן לוי ועו"ד אמיר שגב סרוסי
מרחוב יגאל אלון 94, אלון 2, תל אביב
טלפון: 03-6096270 פקס: 03-5464277
דוא"ל: eli@halmlaw.com

נגד

הנתבעים: 1. עבד אלבסט מחמוד ת.ז. 402750178

אצל ב"כ עוה"ד יהושע רובין מ.ר. 6657
מרח' אורה 1/20 ת.ד. 1085 נוף הגליל
טל': 04-6571417, פקס: 04-6560188
דוא"ל: Abc12345@bezeqint.net

2. דמיטרי שטוחין, ת"ז 324390251

באמצעות דוא"ל
info.maakav@gmail.com
050-4988179

נושא התביעה: לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

סעדים מבוקשים: פיצויים.

סכום התביעה: 1,000,000 ₪.

סכום אגרת בית המשפט הכוללת [לפי פרט 1 לתוספת הראשונה לתקנות אגרות]: 12,500 ₪.

קיומו של הליך מקביל: קיים הליך מקביל.

הזמנה לדין

הואיל והתובע הגיש כתב תביעה זה נגדכם, הנכם מוזמנים להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו.

לתשומת ליבכם, אם לא תגישו כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

כתב תביעה שכנגד

התובע שכנגד, **מר דורון מדלי** (להלן: "**התובע**"), מתכבד להגיש כתב תביעה זה כנגד הנתבעים, כדלקמן:

א. תמצית התביעה

1. התובע הוא מבכירי המוזיקאים במדינת ישראל. התובע נהנה מפרסום רב וממוניטין ללא רבב, בשל השירים שחיבר לגדולי הזמרים בישראל בשנים האחרונות [כולל זכיה באירוויזיון].
2. פרסום חיובי זה, ממנו נהנה התובע, הפך אצל הנתבעים לנקודת הלחץ בה ניתן **לסחוט, לאיים, ולהפחיד** את התובע.
3. הנתבעים, יחד עם אחרים, החלו, לפני מספר חודשים, "**בקמפיין סחיטה באיומים**" מאורגן היטב, כנגד התובע. במוקד "קמפיין הסחיטה" – טענות הזויות ומופרכות של הנתבע 1, פלשתינאי, שוהה בלתי חוקי בישראל [שב"ח], עבריו, על תקיפה מינית [מוכחשת מכל וכל] שכביכול עבר ע"י התובע.
4. הנתבע 1 לא פעל לבד, אלא הצטרף אליו הנתבע 2, המנהל מעין "עיתון" אינטרנטי בשם "**המעקב**". הנתבע 2, פושט רגל, שכבר הוליד שולל ורימה לא מעט חברות ויחידים. הנתבע 2 עושה שימוש בשם "דים אמור" בפרסומים המכפישים והנוראים שהוא עושה.
5. "**קמפיין הסחיטה**" של הנתבעים היה פשוט ביותר: הנתבע 1 ינצל את היחסים האינטימיים הקצרים אותם הוא ניהל, **בהסכמה חופשית ומוחלטת [ואף מיוזמתו]**, עם התובע, לצורך סחיטת כספים ממנו. כאשר, אם התובע יסרב לשלם, כאן יכנס לתמונה, פושט הרגל, הרמאי, הנתבע 2, ויתחיל להפיץ את הטענות המופרכות של הנתבע 1 "בעיתון" האינטרנטי – "המעקב" – שהוא מנהל. יתרה מזאת, הנתבע 2, הפיץ את הפרסומים שעשה בקרב אתרי אינטרנט וגופי תקשורת אחרים בכדי להגדיל את התפוצה של הפרסומים.

6. התובע אכן סירב לשלם כספי סחיטה לנתבע 1, והפרסומים המכפישים והנוראים לא איחרו להגיע. הנתבע 2, פרסם, שוב ושוב, פרסומים מכפישים, דיבתיים, המהווים כביכול "ציטוט" של המצאותיו המופרכות של הנתבע 1. הנתבע 2 פרסם באופן שיטתי וחזרתי פרסומים דיבתיים ומכפישים, ביוזעם שאינם אמת, אלא המצאות מופרכות של הנתבע 1.
7. מטרתם היחידה של הפרסומים היתה לפגוע בשמו ובפרטיותו של התובע – ולא לץ אותו להסכים לשלם את דמי הסחיטה הנתבעים ממנו.
8. כאשר התובע התמיד בסירובו גם לאחר הפרסומים החמורים של הנתבע 2, התקדמו הנתבעים "לשלב השלישי" בקמפיין הסחיטה שלהם, והנתבע 1 הגיש תביעה כנגד התובע על פגיעה מינית כביכול שעבר, תוך שימוש, לכאורה, "בסם האונס".
9. תביעה זאת, זכתה לכותרות בכלי תקשורת נוספים ושמו הטוב של התובע, המוניטין המקצועי שלו, כמו גם פרטיותו, נפגעו בצורה אנושה פעם נוספת.
10. **התובע שיכול היה לשלם את דמי הסחיטה בסך של כמה עשרות אלפי שקלים לנתבעים [מה שאולי היה משתיק אותם] – העדיף להילחם בסחטנים. תביעה זאת חורגת מהצדדים המעורבים בה. כל אדם מפורסם יכול בקלות להפוך לקורבן של סחיטה באיומים [כפי שהפך התובע] בשל קשר אינטימי קצר מעברו או בשל נסיבות אחרות. התובע מתכוון להיאבק על שמו, על מעמדו, על המוניטין שלו – ולא לשלם כסף לסחטנים.**

11. הצדדים לתביעה :

11.1. התובע הוא, כאמור, מהמוזיקאים הידועים והמוכשרים ביותר

בישראל כיום. עד התחלתו של "קמפיין הסחיטה" – התובע נהנה ממוניטין ללא רבב.

11.2. הנתבע 1 הוא עבריון. פלשתינאי השוהה בישראל בניגוד לחוק.

11.3. הנתבע 2, פושט רגל לשעבר [וייתכן שגם בהווה] אדם שכל חייו היה

מעורב בהונאות ומרמה של אחרים. הנתבע 2 מנהל "עיתון"

אינטרנטי בשם "המאבק". למעשה הנתבע 2 עשה שימוש ב"עיתון"

זה כפלטפורמה "בקמפיין הסחיטה" שלו כנגד התובע.

ב. העובדות הרלוונטיות:

12. בין התובע והנתבע 1 התקיימו יחסים אינטימיים קצרים.

13. במסגרת של יחסים זאת, סייע התובע לנתבע 1, ככל יכולתו. התובע פנה ושילם

כספים לעורכי דין, על מנת לנסות להסדיר את מעמדו של הנתבע 1 בישראל.

התובע גם הצליח להסדיר את מעמדו של הנתבע 1 באופן זמני בישראל.

14. בתקופת זמן קצרה גם הסכים התובע כי הנתבע 1 יתגורר בדירתו [למשך

חודשיים]. התובע מימן את שהות הנתבע 1 בדירתו ועזר לו ככל יכולתו

להשתקם ולקבל מעמד בישראל. זאת, מאחר ולנתבע 1 לא היה מקום מגורים

[גם כיום אין לנתבע 1 מקום מגורים והוא מוגדר בכתב התביעה שהגיש כ "דר

רחוב"].

15. בשלב מסוים, לאחר מלחמת "חרבות ברזל", נסע התובע מחוץ לישראל לתקופת זמן מוגבלת, ואז גם נותק הקשר בינו ובין הנתבע 1.
16. לפני מספר חודשים, ולאחר חזרתו של התובע לישראל, יצר איתו הנתבע 1 קשר – בעקיפין, דרך נתבע 2 – ודרש ממנו כספים. התובע שלא הבין מדוע הוא צריך לשלם כספים לנתבע 1 – סירב כמובן.
17. לאחר הסיוע הרב שהעניק התובע לנתבע 1, התובע נותר המום ומופתע מדרישת כספים זאת.
18. בתגובה החלו הנתבעים, להמציא טענות שונות כנגד התובע על כך שהוא פגע מינית בנתבע 1 וכי לכאורה מגיע לנתבע 1 פיצוי בגין פגיעה זאת.
19. למותר לציין כי לא הנתבע 1 [וגם לא הנתבע 2] פנו למשטרת ישראל – כפי שמקובל – בכדי להגיש תלונה על הפגיעה המינית [המוכחשת מכל וכל]. יצוין, כי טענת הנתבע 1 שהוא חושש לפנות למשטרה פן הוא יגורש היא טענה מופרכת. במשטרת ישראל מכירים היטב את הנתבע 1 ואילו באמת היה הנתבע 1 קורבן של עבירות מין הוא בוודאי היה מגיש תלונה למשטרה.
20. הנתבעים, חברו לעו"ד יהושע רובין אשר חיבר עבורם "מכתב התראה" שאינו אלא מכתב סחיטה בכסות משפטית "מכובדת". מכתב "ההתראה" נשלח **קודם** לנתבע 2, **ופורסם**, עוד לפני שהתקבל אצל התובע [בדיוק כפי שכתב התביעה הגיע **קודם** לנתבע 2 **ופורסם** **אצלו ובכלי התקשורת**, לפני שהתקבל אצל התובע].

21. בכך עברו הנתבעים "לשלב השני" בקמפיין הסחיטה המאורגן והמנוהל כנגד התובע. באמצעות "מכתב ההתראה המשפטי", החל הנתבע 2 להפיץ את דברי הבלע וההכפשה הנוראים על התובע.

22. הנתבע 2 סבר, בטעות, כי העובדה שהוא מתבסס על מכתב התראה מומצא ומלאכותי [שהגיע לתובע לאחר שפורסם] מעניק לו הגנה מפני תביעות לשון הרע. זאת, כאשר מכתב ההתראה נוצר לצורך הסחיטה של התובע ע"י הנתבעים.

23. "השלב השני" בקמפיין הסחיטה החל עם סדרה של פרסומים חמורים וקשים על התובע "בעיתון" האינטרנטי שמנהל הנתבע 2. פרסום ועוד פרסום, באופן אובססיבי ממש. הכל בתקווה שהתובע "יריס ידיים" יתייאש ויהיה מוכן לשלם לנתבעים את דמי הסחיטה.

24. מכתבים שנשלחו הן לעו"ד רובין, עו"ד של הנתבע 1, והן לנתבע 2, הבהירו לנתבעים היטב כי אין בדעתו של התובע להיכנע לקמפיין הסחיטה שהם מנהלים כנגדו.

1'

מכתב התובע לנתבע 2 מיום 26.08.2025, מצורף בנספח 1 לכתב תביעה זה.

2'

מכתב התובע לנתבע 1 מיום 25.08.2025, מצורף בנספח 2 לכתב תביעה זה.

ג.

הפרסומים המכפישים:

25. ביום 24.08.2025 החל היישום של "קמפיין הסחיטה באיומים" שנוהל ע"י הנתבעים כנגד התובע, בפרסום מכפיש ונוראי, שעשה הנתבע 2, ב"עיתון" האינטרנטי שהוא מנהל, המתקרא "המעקב".

3'

הפרסום המכפיש, מיום 24.08.2025, מצורף בנספח 3 לכתב תביעה זה.

26. הפרסום הדיבתי והמכפיש שנעשה ברשת האינטרנט כולל, בין היתר, את כל האמירות **השקריות**, המפורטות להלן:

- 26.1. **התובע כפי על הנתבע 1 יחסי מין ללא רצונו החופשי של הנתבע;**
- 26.2. **התובע ניצל, כפה את עצמו ואיים על הנתבע 1;**
- 26.3. **התובע ניסה להפוך את הנתבע "לעבד מין" לשעבד אותו;**
27. מדובר בדברי כזב מוחלטים שפורסמו על התובע והוציאו עליו לשון הרע חמורה ביותר.
28. כמפורט לעיל ולהלן, מלבד העובדה שבין התובע והנתבע 1 היו יחסים אינטימיים קצרים, כמעט כל מילה בפרסום היא שקר שנועד להכפיש ולפגוע בשמו הטוב של התובע.
29. דברים אלה של הנתבעים, מלבד היותם כוזבים עובדתית, מכוונים לפגוע, בזדון, בתובע. לסחוט אותו ולהלך עליו איימים על מנת שיהיה מוכן לשלם כספי סחיטה לנתבעים.
30. הפרסום שעשו הנתבעים על התובע מהווה דברי הכפשה והשמצה מתחילתם עד סופם. הפרסום שעשו הנתבעים מציג את התובע כעברין מין, כאנס, כמי שכפה יחסי מין על הנתבע – דברים, שכמובן, **לא היו ולא נבראו מעולם**.
31. הנתבעים, כאמור, מעולם לא פנו למשטרת ישראל בטענות אלו על עבירות מין חמורות, לכאורה, של התובע אלא עשו שימוש בשקרים אלו בכדי לנסות ולסחוט כספים מהתובע.

ד. הפרות חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות

32. הפרסום המכפיש שצוטט לעיל, ופרסום אחר המופיע בכתב על התובע, מיום **24.08.2025**, מהווה הפרה בוטה של חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.
33. לא רק שמדובר בפרסום שקרי וכוזב אלא שמדובר גם בפרסום שכל מטרתו היא לסחוט את התובע על מנת שישלם כספים לנתבעים.
34. יתרה מזאת, התיאור בפרסום של יחסי המין בין התובע והנתבע 1 – שנעשו, כמובן, **בהסכמה מוחלטת של הנתבע 1 ואף ביוזמתו**, מהווים אף הם הפרה של חוק איסור לשון הרע שכן אין בהם עניין ציבורי כלשהו.

35. יתרה מזאת, פרסום הקשרים האינטימיים [והודעות אישיות שנשלחו בין הצדדים] של התובע עם הנתבע 1 [קשרים שאין עליהם כל איסור חוקי] **מהווים פגיעה בזכותו לפרטיות של התובע** ומהווים הפרה של חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.
36. לתובע נגרמו נזקים אדירים מהפרסום. התובע, שהוא כאמור מבכירי המוזיקאים בישראל, הפך למושא פרסום בעשרות אתרים וגופי תקשורת אשר חזרו על השקרים הנוראים והמכפישים של הנתבעים.
37. הנתבע עשה את פרטיות התובע למרמס, עת פרסם ברבים עניינים הנמצאים בליבת זכותו לפרטיות. פגיעה זו בפרטיות מסבה לתובע נזקים רבים.
38. הנתבעים מנצלים את מערכת המשפט הישראלי בכדי לסחוט ולנקום בתובע, ומפעילים כנגדו **"טרור משפטי" באמצעות הגשת תביעות סרק מופרכות**, מתוך מטרה לפגוע במוניטין ובשמו של התובע.
39. נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם בתשלום פיצוי לתובע בסכום של **מיליון ₪**. לחילופין בלבד, מתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות לנתבעים לפצות את התובע בסכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק איסור לשון הרע.
40. עוד יתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות לנתבע 2 להסיר את הפרסום הדיבתי מאתר האינטרנט שהוא מנהל.
41. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד.